

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ D. N. Iesv Christi Monotessaron Evangelicum

Heser, Georg

Monachii, 1657

Pars Qvarta. De doctrina Christi, quam per Parabolas tradidit.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56533)

VITÆ

D. N. JESU
CHRISTI

Monotessaron Evangelicum.

DE DOCTRINA CHRISTI.

Premeditatio.

I. **I**esus venit Nazareth, ubi erat nutritus, & intravit secundum consuetudinem suam die Sabbati in synagogam, & surrexit legere. Et traditus est illi liber Isaiaë prophetae, *Luc. 4. 6. 16. & 17.*

II. Et ut revolvit librum, invenit locum, ubi scriptum erat: Spiritus Domini super me: propter quod unxit me, evangelizare pauperibus misit me, sanare contritos corde, prædicare captivis remissionem, & cæcis visum, dimittere contractos in remissionem, prædicare annum Domini acceptum, & diem retributionis. Et cum plicuisset librum, reddidit ministro, & sedit. Et omnium in synagoga oculi erant intendentes in eum. *Luc. 4. 6. 17. 18. 19. 20.*

III. Cœpit autem dicere ad illos: Quia ho-

hodie impleta est hæc scriptura in auribus vestris. Et omnes testimonium illi dabant: & mirabantur in verbis gratiæ, quæ procedebant de ore ipsius, & dicebant: Nonne hic est filius Ioseph? *Luc. 4. v. 21. & 22.*

P A R S IV.

De doctrina Christi: ac primùm de ea, quam per Parabolas tradidit.

ADHORTATIO.

Doctrina Christi, omnes doctrinas Sanctorum præcellit: & qui spiritum haberet, absconditum ibi manna inveniret. *Thomas à Kempis lib. 1. de Imitat. Christi. cap. 1. §. 2.*

MEDITATIO CXL.

Parabola I. Puerorum canentium, & Lamentantium.

I. **C**Vi similem æstimabo generationem *Cistam?* (*hoc est, homines generationis hujus, ait Lucas*) Similis est pueris sedentibus in foro, qui clamantes coequalibus, dicunt: Cecinimus vobis tibijs, & non saltastis;

tâstis; lamentavimus, & non planxistis.
Matth. 11. v. 16. & 17. Luc. 7. v. 31. 32.

II. Venit enim Ioannes Baptista neque manducans panem, neque bibens vinum, & dicunt: dæmonium habet. *Matth. 11. v. 18. Luc. 7. v. 33.*

III. Venit filius hominis manducans, & bibens, & dicunt: Ecce homo vorax, & potator vini, publicanorum & peccatorum amicus. Et justificata est sapientia ab omnibus filiis suis. *Matth. 11. v. 19. Luc. 7. vers. 34. & 35.*

MEDITATIO CXLI.

Parabola II. Seminantis semen, quod cecidit secus viam, supra petram, in spinas, in terram bonam.

I. **I**N illo die exiens Iesus de domo, sedebat secus mare. Et congregatæ sunt ad eum turbæ multæ, ita ut in naviculam ascendens sederet in mari: & omnis turba stabat in littore: & locutus est eis multa in parabolis, dicens illis in doctrina sua: Audite: Ecce exijt, qui seminat, seminare. Et dum seminat, quædam ceciderunt secus viam, & venerunt volucres cæli, & comederunt ea. *Matth. 13. v. 1. 2. 3. 4. Marc. 4. v. 1. 2. 3. 4.*

II. Alia

D. N. IESV CHRISTI. 135

II. Alia autem ceciderunt in petrosa, ubi non habebant terram multam : & continuo exorta sunt, quia non habebant altitudinem terræ. Sole autem orto æstuaverunt : & quia non habebant radicem, aruerunt. *Matthæi 13. v. 7. Marc. 4. v. 7.*

III. Alia autem ceciderunt in terrā bonā : & dabant fructū, aliud centesimū, aliud sexagesimū, aliud trigessimū. Et dicebat : Qui habet aures audiendi, audiat. *Mat. 13. v. 8. & 9. Marc. 4. v. 8. & 9. Hanc eandem parabolam refert Lucas cap. 8. à v. 4. usque ad 16.*

MEDITATIO CXLII.

Cur Christus locutus sit in parabolis ?

I. **C**um esset singularis, interrogaverunt eum hi, qui cum eo erant duodecim, parabolam, *Marc. 4. v. 10.* & accedentes dixerunt ei : Quare in parabolis loqueris eis ? Qui respondens, ait illis : Quia vobis datum est nosse mysteria regni cœlorum : illis autem, qui foris sunt, non est datum. Qui enim habet, dabitur ei, & abundabit ; qui autem non habet, & quod habet auferetur ab eo. *Matth. 13. Vers. 10. 11. 12. Marc. 4. Vers. 11.*

II. Ideo in parabolis loquor eis : quia videntes non vident, & audientes non audiunt,

diunt, neque intelligunt. Et adimpletur in eis prophetia Isaiaë dicentis: Auditum audietis, & non intelligetis: & videntes videbitis, & non videbitis. Incrassatum est enim cor populi hujus, & auribus graviter audierunt, & oculos suos clauferunt: ne quando videant oculis, & auribus audiant, & corde intelligant, & convertantur, & sanem eos, & dimittantur eis peccata. *Matth. 13. v. 13. 14. 15. Marc. 4. v. 12.*

III. Vestri autem beati oculi, quia vident; & aures vestrae, quia audiunt. Amen quippe dico vobis, quia multi prophetae & iusti cupierunt videre, quae videtis, & non viderunt; & audire, quae auditis, & non audierunt. *Matth. 13. v. 16. 17. Nescitis parabolam hanc? & quomodo omnes parabolas cognoscetis? Marc. 4. v. 13.*

MEDITATIO CXLIII.

Expositio precedentis Parabola.

I. **V**OS audite parabolam seminantis. Qui seminat, verbum seminat. Omnis, qui audit verbum regni, & non intelligit, venit malus, & rapit, quod seminatum est in corde ejus: hic est, qui secus viam seminatus est. *Matth. 13. v. 18. 19. Marc. 4. v. 15.*

II. Qui

II. Qui autem super petrosa seminatus est, hic est, qui verbum audit, & continuo cum gaudio accipit illud: non habet autem in se radicem, sed est temporalis. Facta autem tribulatione & persecutione propter verbum, continuo scandalizatur. *Matth. 13. v. 20. & 21. Marc. 4. v. 16. & 17.*

III. Qui autem seminatus est in spinis, hic est, qui verbum audit, & sollicitudo seculi istius, & fallacia divitiarum, & circa reliqua concupiscentiae introeuntes, suffocant verbum, & sine fructu efficitur. *Matth. 13. v. 22. Marc. 4. v. 18. & 19.*

IV. Qui vero in terram bonam seminatus est, hic est, qui audit verbum, & intelligit, & fructum adfert, & facit aliud quidem centesimum, aliud autem sexagesimum, aliud vero trigesimum. *Matth. 13. v. 23. Marc. 4. v. 20.* Quod in bonam terram cecidit, hi sunt, qui in corde bono & optimo audientes verbum retinent, & fructum afferunt in patientia. *Luc. 8. v. 15.*

MEDITATIO CXLIV.

Parabola III. Tritici & Zizaniorum.

I. **A**liam parabolam proposuit IESUS, dicens: Simile factum est regnum caelo-

cælorum homini, qui seminavit bonum semen in agro suo. Cùm autem dormirent homines, venit inimicus ejus, & superfeminavit Zizania in medio tritici, & abiit. *Matthæi 13. v. 24. & 25.*

II. Cùm autem crevisset herba, & fructum fecisset, tunc apparuerunt & Zizania. Accedentes autem servi patrisfamilias, dixerunt ei: Domine nonne bonum semen seminasti in agro tuo? Unde ergo habet Zizania? Et ait illis: Inimicus homo hoc fecit. Servi autem dixerunt ei: Vis, imus, & colligimus ea? *Matth. 13. v. 26. 27. 28.*

III. Et ait: Non, ne fortè colligentes Zizania, eradicetis simul cum eis & triticum. Sinite utraque crescere usque ad messem, & in tempore messis dicam messoribus: Colligite primùm Zizania, & alligate ea in fasciculos ad comburendum; triticum autem congregate in horreum meum. *Matth. 13. Vers. 29. & 30.*

MEDITATIO CXLV.

Expositio precedentis parabola.

I. **D**Imissis turbis, venit Iesus in domum: & accesserunt ad eum discipuli ejus, dicentes: Ediffere nobis parabolam zizaniarum

miorum agri. Qui respondens ait illis : Qui
feminat bonum semen , est filius hominis.

Matth. 13. v. 36. & 37.

II. Ager autem est mundus. Bonum
verò semen , hi sunt filij regni, Zizania au-
tem , filij sunt nequam. Inimicus autem ,
qui feminavit ea, est diabolus. Messis verò,
consummatio seculi est. Messores autem
Angeli sunt. *Matth. 13. v. 38. 39.*

III. Sicut ergo colliguntur Zizania , &
igni comburuntur : sic erit in consumma-
tione seculi. Mittet filius hominis Angelos
suos, & colligent de regno ejus omnia scan-
dala , & eos qui faciunt iniquitatem : & mit-
tet eos in caminum ignis. Ibi erit fletus &
stridor dentium. *Matth. 13. v. 40. 41. 42.*

IV. Tunc justi fulgebunt sicut sol in
regno patris eorum. Qui habet aures audi-
endi, audiat. *Matth. 13. v. 43.*

MEDITATIO CXLVI.

Parabola IV. Grani Sinapis.

I. **A**liam parabolam proposuit Iesus , di-
cens : Simile est regnum cælorum
grano sinapis, quod accipiens homo semina-
vit in agro suo : *Matth. 13. v. 31.*

II. Quod minimum quidem est omni-
bus seminibus : cùm autem creverit, ma-
jus

ius est omnibus oleribus: & fit arbor, ita
ut volucres cæli veniant, & habitent in ra-
mis ejus. *Matth. 13. v. 32.*

MEDITATIO CXLVII.

*Eadem Parabola referentibus Marco,
& Lucâ.*

I. **C**ui assimilabimus regnum Dei? aut
cui parabolæ comparabimus illud?
Sicut granum sinapis, quod cum semina-
tum fuerit in terra, minus est omnibus se-
minibus, quæ sunt in terra: & cum semi-
natum fuerit, ascendit, & fit majus omnibus
oleribus, & facit ramos magnos, ita ut pos-
sint sub umbra ejus aves cæli habitare. *Marc.
4. v. 30. 31. 32.*

II. Cui simile est regnum Dei, & cui si-
mile æstimabo illud? Simile est grano sina-
pis, quod acceptum homo misit in hortum
suum, & crevit, & factum est in arborem
magnam; & volucres cæli requieverunt in
ramis ejus. *Luc. 13. v. 18. & 19.*

MEDITATIO CXLVIII.

*Parabola V. Fermenti in tribus
farina satis.*

Aliam parabolam locutus est eis Iesus:
Simile est regnum cælorum fermento,
quod

D. N. IESV CHRISTI. 148

quod acceptum mulier abscondit in farinae
fatis tribus, donec fermentatum est totum.
Matth. 13. v. 33. Luc 13. v. 20. & 21.

I. Hæc omnia locutus est Iesus in para-
bolis ad turbas: & sine parabolis non loque-
batur eis: ut impleretur, quod dictum erat
per prophetam dicentem: Aperiam in pa-
rabolis os meum, eructabo abscondita à
constitutione mundi. *Matth. 13. Vers. 34.*
& 35.

III. Et talibus multis parabolis loque-
batur eis verbum, prout poterant audire:
sine parabola autem non loquebatur eis.
Secorsum autem discipulis suis differebat
omnia. *Marc. 4. v. 33. & 34.*

MEDITATIO CXLIX.

*Parabola VI. Thesauri absconditi
in agro.*

I. SImile est regnum cælorum thesauro ab-
scondito in agro, quem qui invenit ho-
mo, abscondit, & præ gaudio illius vadit, &
vendit universa, quæ habet, & emit agrum
illum. *Matth. 13. v. 44.*

MEDITATIO CL.

Parabola VII. Margaritæ pretiosæ.

I. Iterum simile est regnum cælorum ho-
mini

mini negotiatori, quærenti bonas margaritas. Inventâ autem unâ pretiosâ margaritâ, abiit, & vendidit omnia, quæ habuit, & emit eam. *Matth. 13. v. 45. & 46.*

MEDITATIO CLI.

Parabola VIII. Sagena missa in mare.

I. Terum simile est regnum cælorum sagenæ missæ in mare, & ex omni genere piscium congreganti. Quam, cum impleta esset, educentes, & secus littus sedentes, elegerunt bonos in vasa, malos autem foras miserunt. *Matth. 13. v. 47. 48.*

MEDITATIO CLII.

Expositio parabola precedentis,

I. Sic erit in consummatione seculi: exibunt Angeli, & separabunt malos de medio justorum, & mittent eos in caminum ignis: ibi erit fletus, & stridor dentium. *Matth. 13. v. 49. 50.*

II. Intellexistis hæc omnia? Dicunt ei: Etiam. Ait illis: Ideo omnis scriba doctus in regno cælorum, similis est homini patri-
fa-

D. N. IESV CHRISTI. 143
familias, qui profert de thesauro suo nova &
vetera. *Matth. 13. v. 51. & 52.*

MEDITATIO CLIII.

*Parabola IX. Servi, cui dominus omne
debitum dimisit.*

I. **A**ccedens Petrus ad IESUM, dixit: Do-
mine, quoties peccabit in me frater
meus, & dimittam ei? usque septies? Di-
cit illi IESUS: Non dico tibi usque septies;
sed usque septuagies septies. Ideo assimila-
tum est regnum caelorum homini regi, qui
voluit rationem ponere cum servis suis. Et
cum coepisset rationem ponere, oblatus est
ei unus, qui debebat ei decem millia talenta.
Matth. 18. v. 21. 22. 23. & 24.

II. Cum autem non haberet, unde red-
deret, iussit eum dominus ejus venumdari,
& uxorem ejus, & filios, & omnia quae ha-
bebat, & reddi. *Matth. 18. v. 25.*

III. Procidens autem servus ille, ora-
bat eum, dicens: Patientiam habe in me, &
omnia reddam tibi. Misertus autem domi-
nus servi illius, dimisit eum, & debitum
dimisit ei. *Matth. 18. v. 26. & 27.*

ME-

MEDITATIO CLIV.

*Ingratitudo & immisericordia ser-
vi illius.*

I. **E**gressus autem servus ille, invenit unū de conservis suis, qui debebat ei centum denarios: & tenens suffocabat eum, dicens: Redde, quod debes. *Matth. 18. Vers. 28.*

II. Et procidens servus ejus, rogabat eum, dicens: Patientiam habe in me, & omnia reddam tibi. *Matth. 18. Vers. 29.*

III. Ille autem noluit: sed abiit, & misit eum in carcerem, donec redderet debitum. *Matth. 18. Vers. 30.*

MEDITATIO CLV.

Sententia Domini in servum nequam.

I. **V**identes autem conservi ejus, quæ fiebant, contristati sunt valdè: & venerunt, & narraverunt domino suo omnia, quæ facta fuerant. *Matth. 18. Vers. 31.*

II. Tunc vocavit illum dominus suus, & ait illi: Serve nequam, omne debitum dimisi tibi, quoniam rogâsti me: nōne ergo oportuit & te misereri conservi tui, sicut & ego tui misertus sum? Et iratus Domi-
nus

mus ejus, tradidit eum tortoribus, quoaduf-
que redderet univcrsum debitum. *Matth.*
18. v. 31. 33. 34.

III. Sic & pater meus caelestis faciet vo-
bis, si non remiseritis unusquisque fratri
suo de cordibus vestris. *Matth. 18. v. 35.*

MEDITATIO CLVI.

*Parabola X. boni pastoris, merce-
narij, ovium.*

I. **A** Men, amen dico vobis: qui non in-
trat per ostium in ovile ovium, sed
ascendit aliunde, ille fur est, & latro. Qui au-
tem intrat per ostium, pastor est ovium.
Ioan. 10. v. 1. & 2.

II. Huic ostiarius aperit: & oves vocem
ejus audiunt: & proprias oves vocat nomi-
natim, & educit eas. Et cum proprias oves
emiserit, ante eas vadit: & oves illum se-
quuntur, quia sciunt vocem ejus. *Ioan. 10.*
v. 3. & 4.

III. Alienum autem non sequuntur, sed
fugiunt ab eo: quia non noverunt vocem
alienorum. Hoc proverbium dixit eis Ie-
sus. Illi autem non cognoverunt, quid lo-
queretur eis. *Ioan. 10. v. 5. & 6.*

MEDITATIO CLVII.

Expositio, quis sit Ostium.

I. **D**ixit ergo eis iterum Iesus: Amen, amen dico vobis, quia ego sum ostium ovium. Omnes quotquot venerunt, fures sunt, & latrones, & non audierunt eos oves. *Ioan. 10. v. 7. & 8.*

II. Ego sum ostium. Per me si quis introierit, salvabitur: & ingredietur, & egredietur, & pascua inveniet. *Ioan. 10. v. 9.*

III. Fur non venit, nisi ut furetur, & mactet, & perdat. Ego veni, ut vitam habeant, & abundantius habeant. *Ioan. 10. vers. 10.*

MEDITATIO CLVIII.

Expositio, quis sit Pastor, quis Mercenarius.

I. **E**go sum pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat pro ovibus suis. *Ioan. 10. v. 11.*

II. Mercenarius autem, & qui non est pastor, cuius non sunt oves propriæ, videt lupum venientem, & dimittit oves, & fugit; & lupus rapit, & dispergit oves: Mer-
cena-

II. cenarius autem fugit, quia mercenarius est, & non pertinet ad eum de ovibus. *Ioan. 10. v. 12. & 13.*

III. Ego sum pastor bonus: & cognosco meas, & cognoscunt me meæ. Sicut novit me pater, & ego agnosco patrem: & animam meam pono pro ovibus meis. *Ioan. 10. v. 14. & 15.*

IV. Et alias oves habeo, quæ non sunt ex hoc ovili: & illas oportet me adducere, & vocem meam audient; & fiet unum ovile, & unus pastor. *Ioan. 10. v. 16.*

MEDITATIO CLIX.

Parabola XI. Samaritani, curantis eum, qui incidit in latrones.

III. I. Quidam Legisperitus *Luc. 10. v. 25.* volens justificare seipsum, dixit ad IESUM: Et quis est meus proximus? Suspicions autem IESUS, dixit: Homo quidam descendebat ab Ierusalem in Iericho, & incidit in latrones, qui etiam despoliaverunt eum: & plagis impositis abierunt, semi-vivo relicto. Accidit autem, ut sacerdos quidam descenderet eadem viâ, & viso illo præterivit. Similiter & Levita, cum esset secus

locum, & videret eum, pertransijt. *LUC. 10.*
¶. 29. 30. 31. 32.

¶ II. Samaritanus autem quidam iter faci-
 ciens, venit secus eum: & videns eum, mi-
 sericordiâ motus est. Et appropians alliga-
 vit vulnera ejus, infundens oleum, & vinum:
 & imponens illum in jumentum suum, du-
 xit in stabulum, & curam ejus egit. *LUC. 10.*
¶. 33. § 34.

III. Et alterâ die protulit duos dena-
 rios, & dedit stabulario, & ait: Curam illius
 habe, & quodcumque supererogaveris, ego
 cum rediero, reddam tibi. *LUC. 10. ¶. 35.*

IV. Quis horum trium videtur tibi pro-
 ximus fuisse illi, qui incidit in latrones? At
 ille dixit: Qui fecit misericordiam in illum,
 Et ait illi IESUS: Vade, & tu fac similiter.
LUC. 10. ¶. 36. § 37.

MEDITATIO CLX.

*Parabola XII. Amici noctu petentis ab
 amico tres panes.*

I. **A**IT IESUS ad discipulos suos: Quis ve-
 strum habebit amicum, & ibit ad illum
 mediâ nocte, & dicet illi: Amice, commo-
 da mihi tres panes, quoniam amicus meus
 venit de via ad me, & non habeo, quod po-
 nam ante illum; *LUC. 11. ¶. 5. § 6.*

II. Et

II. Et ille de intus respondens, dicat :
Noli mihi molestus esse, jam ostium clausum
est, & pueri mei mecum sunt in cubili, non
possum surgere, & dare tibi. *Luc. 11. v. 7.*

III. Et si ille perseveraverit pulsans, dico
vobis, & si non dabit illi surgens, eò quòd
amicus ejus sit, propter improbitatem ta-
men ejus surget, & dabit illi quotquot habet
necessarios. *Luc. 11. v. 8.*

MEDITATIO CLXI.

Expositio precedentis Parabola.

I. **E**T ego dico vobis : Petite, & dabitur
vobis : quærite, & invenietis : pulsate,
& aperietur vobis. Omnis enim qui petit,
accipit : & qui quærit, invenit : & pulsanti
aperietur. *Luc. 11. v. 9. & 10. Matth. 7.
v. 7. & 8.*

II. Quis autem ex vobis patrem petit
panem, numquid lapidem dabit illi ? Aut
piscem : numquid pro pisce serpentem da-
bit illi ? Aut si petierit ovum, numquid
porriget illi scorpionem ? *Luc. 11. v. 11, &
12. Matth. 7. v. 9. & 10.*

III. Si ergo vos, cum sitis mali, nòstis
bona data dare filiis vestris : quanto magis
pater vester de cælo dabit spiritum bonum.

perentibus se? *Luc. 11. v. 13.* Quanto magis pater vester, qui in cælis est, dabit bona perentibus se? *Matth. 7. v. 11.*

IV. Omnia ergo quæcumque vultis, ut faciant vobis homines, & vos facite illis. Hæc est enim lex, & Prophetæ. *Matth. 7. Vers. 12.*

MEDITATIO CLXII.

*Parabola XIII. Divitis consolantis se,
& illâ adhuc nocte mortui.*

I. **D**ixit Iesus similitudinem, dicens: Hominis cujusdam divitis uberes fructus ager attulit; & cogitabat intra se, dicens: Quid faciam, quia non habeo, quò congregem fructus meos? *Luc. 12. v. 16. & 17.*

II. Et dixit: Hoc faciam: Destruam horrea mea, & majora faciam: & illuc congregabo omnia, quæ nata sunt mihi, & bona mea, & dicam animæ meæ: Anima, habes multa bona posita in annos plurimos; requiesce, comede, bibe, epulare. *Luc. 12. v. 18. & 19.*

III. Dixit autem illi Deus: Stulte hæc nocte animam tuam reperunt à te; quæ autē

parâ-

D. N. IESU CHRISTI. EST
parasti, cujus erunt? Sic est, qui sibi thesau-
rizat, & non est in Deum dives. *Luc. 12. v.*
20. & 21.

MEDITATIO CLXIII.

*Parabola XIV. Servi vigilantis nocte
& dominum à nuptijs revertentem
expectantis.*

I. **D**ixit Iesus discipulis suis: Sint lumbi
vestri præcincti, & lucernæ ardentes
in manibus vestris: & vos similes hominibus
expectantibus dominum suum, quando re-
vertatur à nuptijs: ut, cum venerit, & pul-
saverit, confestim aperiant ei. *Luc. 12. vers.*
35. & 36.

II. Beati servi illi, quos, cum venerit
Dominus, invenerit vigilantes: Amen dico
vobis, quòd præcinget se, & faciet illos di-
scumbere, & transiens ministrabit illis. Et
si venerit in secunda vigilia, & si in tertia vi-
gilia venerit, & ita invenerit, beati sunt servi
illi. *Luc. 12. v. 37. & 38.*

III. Hoc autem scitote, quoniam si sci-
ret paterfamilias, quâ horâ fur veniret, vi-
gilaret utique, & non sineret perfodi do-
mum suam. Et vos estote parati: quia quâ

horâ non putatis, filius hominis veniet. *Luc.*
12. v. 39. & 40.

MEDITATIO CLXIV.

*Parabola XV. Ficulnea infrugifera,
 quæ jubetur excidi.*

I. Dicebat Iesus & hanc similitudinem: Arborem fici habebat quidam plantatam in vinea sua, & venit quærens fructum in illa, & non invenit. *Luc. 13. v. 6.*

II. Dixit autem ad cultorem vineæ: Ecce anni tres sunt, ex quo venio quærens fructum in ficulnea hac, & non invenio: succide ergo illam: ut quid etiam terram occupat? *Luc. 13. v. 7.*

III. At ille respondens, dixit illi: Domine, dimitte illam & hoc anno, usque dum fodiam circa illam, & mittam stercora: & si quidem fecerit fructum: sin autem, in futurum succides eam. *Luc. 13. v. 8. & 9.*

MEDITATIO CLXV.

Parabola XVI. Angusta porta, quâ intratur ad cælum.

I. Ait Iesu quidam: Domine, si pauci sunt, qui salvantur? Ipse autem dixit ad

D. N. IESU CHRISTI. 153

ad illos : Contendite intrare per angustam portam ; quia multi, dico vobis, quærent intrare, & non poterunt. Cùm autem intraverit paterfamilias, & clauferit ostium, & incipietis foris stare, & pulsare ostium, dicentes : Domine, aperi nobis : & respondens dicet vobis : Nescio vos, unde sitis : tunc incipietis dicere : Manducavimus coram te, & bibimus, & in plateis nostris docuisti. *Luc. 13. v. 23. 24. 25. 26.*

II. Et dicet vobis : Nescio vos, unde sitis. Discedite à me omnes operarij iniquitatis. Ibi erit fletus, & stridor dentium : cùm videritis Abraham, & Isaac, & Iacob, & omnes Prophetas in regno Dei, vos autem expelli foras. *Luc. 13. v. 27. & 28.*

III. Et venient ab Oriente, & Occidente, & Aquilone, & Austro : & accumbent in regno Dei. Et ecce sunt novissimi, qui erunt primi, & sunt primi, qui erunt novissimi. *Luc. 13. v. 29. & 30.*

MEDITATIO CLXVI.

Parabola XVII. De captando inter convivas ultimo loco.

I. **D**icebat Iesus ad invitatos parabolam, intendens, quomodo primos accubi-

134 PARABOLÆ

tus eligerent, dicens ad illos: Cùm invitatus fueris ad nuptias, non discumbas in primo loco, ne fortè honoratior te sit invitatus ab illo: & veniens is, qui te & illum vocavit, dicat tibi: Da huic locum: & tunc incipias cum rubore novissimum locum tenere. *Luc. 14. v. 7. 8. 9.*

II. Sed cùm vocatus fueris, vade, recumbe in novissimo loco; ut, cùm venerit, qui te invitavit, dicat tibi: Amice, ascende superius. Tunc erit tibi gloria coram simul discumbentibus. *Luc. 14. v. 10.*

III. Quia omnis, qui se exultat, humiliabitur: & qui se humiliat, exaltabitur. *Luc. 14. v. 11.*

MEDITATIO CLXVII.

Parabola XVIII. De computandis sumptibus ante fabricam turris, & ante bellum.

I. **Q**vis ex vobis volens turrim ædificare, non priùs sedens computat sumptus, qui necessarij sunt, si habeat ad perficiendum: ne posteaquam posuerit fundamentum, & non potuerit perficere, omnes, qui vident, incipiant illudere ei, dicentes: Quia hic homo cœpit ædificare, & non potuit consummare? *Luc. 14. v. 28. 29. 30.*

II. Aut

D. N. IESV CHRISTI. 155

II. Aut quis rex iturus committere bellum adversus alium regem, non sedens prius cogitat, si possit cum decem millibus occurrere ei, qui cum viginti millibus venit ad se: alioquin adhuc illo longè agente, legationem mittens, rogat ea, quæ pacis sunt. *Luc. 14. v. 31. & 32.*

III. Sic ergo omnis ex vobis, qui non renunciat omnibus, quæ possidet, non potest meus esse discipulus. *Luc. 14. v. 33.*

MEDITATIO CLXVIII.

Parabola XIX. Ovis centesima perditæ, quam pastor requisivit.

ERant appropinquantes ei publicani & peccatores, ut audirent illum. Et murmurabant Pharisei, & Scribæ dicentes: Quia hic peccatores recipit, & manducat cum illis. *Luc. 15. v. 1. & 2.* Venit enim filius hominis salvare quod perierat. *Matth. 18. v. 11.*

II. Et ait ad illos parabolam istam, dicens. *Luc. 15. v. 3.* Quid vobis videtur? *Matth. 18. v. 12.* Quis ex vobis homo, qui habet centum oves: & si perdiderit unam (erraverit una, *Matth. 18. v. 12.*) ex illis, nonne dimittit nonaginta novem in deserto, (in montibus, *Matth. 18. v. 12.*) & vadit ad illam,

lam, quæ perierat, (quæerere eam, quæ erravit, *Matth. 18. v. 12.*) donec inueniat eam? *Luc. 15. v. 4.*

III. Et si contigerit, ut inueniat eam, *Matth. 18. vers. 13.* imponit in humeros suos gaudens; & veniens domum, convocat amicos & vicinos, dicens illis: Congratulamini mihi, quia inveni ovem meam, quæ perierat. *Luc. 15. v. 5. & 6.* Amen dico vobis, quia gaudet super eam magis, quàm super nonaginta novem, quæ non erraverunt. *Matth. 18. v. 13.*

IV. Dico vobis, quòd ita gaudium erit in cælo super uno peccatore pænitentiam agente, quàm super nonaginta novem justis, qui non indigent pœnitentiâ, *Luc. 15. v. 7.* Sic non est voluntas ante Patrem vestrum, qui in cælis est, ut pereat unus de pusillis istis. *Matth. 18. v. 14.*

MEDITATIO CLXIX.

Parabola XX. Mulieris quærentis drachmam perditam.

I. **Q**uæ mulier habens drachmas decem, si perdiderit drachmam unam, nonne accendit lucernam, & everrit domum, & quærit diligenter, donec inueniat? *Luc. 15. vers. 8.*

II. Et

II. Et cum invenerit, convocat amicas & vicinas, dicens: Congratulamini mihi, quia inveni drachmam, quam perdideram. *Luc. 15. v. 9.*

III. Ita dico vobis, gaudium erit coram Angelis Dei, super uno peccatore poenitentiam agente. *Luc. 15. v. 10.*

MEDITATIO CLXX.

Parabola XXI. Filij prodigi.

I. **H**omo quidam habuit duos filios: & dixit adolescentior ex illis patri: Pater, da mihi portionem substantiæ, quæ me contingit. Et divisit illis substantiam, *Luc. 15. vers. 11. & 12.*

II. Et non post multos dies, congregatis omnibus, adolescentior filius peregre profectus est in regionem longinquam: & ibi dissipavit substantiam suam vivendo luxuriose. *Luc. 15. v. 13.*

III. Et postquam omnia consummasset, facta est fames valida in regione illa, & ipse cœpit egere. Et abiit, & adhæsit uni civium regionis illius. Et misit illum in villam suam, ut pasceret porcos. Et cupiebat implere ventrem suum de siliquis, quas porci man-

138 PARABOLÆ
manducabant: & nemo illi dabat. *Luc. 15.*
Vers. 14. 15. 16.

MEDITATIO CLXXI.

Miser in se revertitur, agit poenitentiam, & à patre denuo recipitur.

I. **I**N se autem reversus, dixit: Quanti mercenarij patris mei abundant panibus, ego autem hic fame pereor! Surgam, & ibo ad patrem meum, & dicam ei: Pater, peccavi in cælum, & coram te: jam non sum dignus vocari filius tuus: fac me sicut unum de mercenarijs tuis. *Luc. 15. & 17. 18. 19.*

II. Et surgens venit ad patrem suum. Cum autem adhuc longè esset, vidit illum pater ipsius, & misericordiâ motus est, & accurrens cecidit super collum ejus, & osculatus est eum. Dixitque ei filius: Pater, peccavi in cælum & coram te: jam non sum dignus vocari filius tuus. *Luc. 15. Vers. 20. & 21.*

III. Dixit autem pater ad servos suos: Citò proferte stolam primam, & induite illum, & date annulum in manum ejus, & calceamenta in pedes ejus: & adducite vitulum saginatum, & occidite, & manducemus.

mus, & epulemur: quia hic filius meus mortuus erat, & revixit; perierat, & inventus est. Et cœperunt epulari. *Luc. 15. v. 22. 23. 24.*

MEDITATIO CLXXII.

Filium natu majorem indignè ferentem pater placat.

I. ERat autem filius ejus senior in agro, & cum veniret & appropinquaret domui, audivit symphoniam & chorum: & vocavit unum de servis, & interrogavit, quid hæc essent. Isque dixit illi: Frater tuus venit, & occidit pater tuus vitulum saginatum, quia salvum illum recepit. *Luc. 15. v. 25. 26. 27.*

II. Indignatus est autem, & nolebat introire. Pater ergo illius egressus cœpit rogare illum. At ille respondens, dixit patri suo: Ecce tot annis servio tibi, & nunquam mandatum tuum præterivi, & nunquam dedisti mihi hoedum, ut cum amicis meis epularer. Sed postquam filius tuus hic, qui devoravit substantiam suam cum meretricibus, venit, occidisti illi vitulum saginatum. *Luc. 15. v. 28. 29. 30.*

III. At ipse dixit illi: Fili, tu semper mecum es, & omnia mea tua sunt. Epulari au-

autem & gaudere oportebat, quia frater tuus hic mortuus erat, & revixit; perierat, & inventus est. *Luc. 15. v. 31. & 32.*

MEDITATIO CLXXIII.

Parabola XXII. Villici iniqui, facientis sibi amicos de mammona iniquitatis.

I. Dicebat Iesus ad discipulos suos: Homo quidam erat dives, qui habebat villicum: & hic diffamatus est apud illum, quasi dissipasset bona ipsius. Et vocavit illum, & ait illi: Quid hoc audio de te? redde rationem villicationis tuæ: jam enim non poteris villicare. *Luc. 16. v. 1. & 2.*

II. Ait autem villicus intra se: Quid faciam, quia dominus meus aufert à me villicationem? Fodere non valeo, mendicare erubesco. Scio, quid faciam, ut, cum amotus fuero à villicatione, recipiant me in domos suas. *Luc. 16. v. 3. & 4.*

III. Convocatis itaque singulis debitoribus domini sui, dicebat primo: Quantum debes domino meo? At ille dixit: Centum cados olei. Dixitque illi: Accipe cautionem tuam, & sede citò, scribe quinquaginta. Deinde alij dixit: Tu verò quantum debes? Qui ait: centum coros tritici. Ait illi: Acci-

pe litteras tuas, & scribe octoginta. *Luc. 16.*

¶. 5. 6. 7.

IV. Et laudavit Dominus villicum iniquitatis, quia prudenter fecisset: quia filij hujus seculi, prudentiores filijs lucis in generatione sua sunt. Et ego vobis dico, facite vobis amicos de mammona iniquitatis: ut, cum defeceritis, recipiant vos in æterna tabernacula. *Luc. 16. ¶. 8. & 9.*

MEDITATIO CLXXIV.

Parabola XXIII. Divitis epulonis, & Lazari mendici.

I. **H**omo quidam erat dives, & induebatur purpurâ & bysso: & epulabatur quotidie splendide. *Luc. 16. ¶. 19.*

II. Et erat quidam mendicus nomine Lazarus, qui jacebat ad januam ejus, ulceribus plenus: cupiens saturari de micis, quæ cadebant de mensa divitis, & nemo illi dabat: sed & canes veniebant, & lingebant ulcera ejus. *Luc. 16. ¶. 20 & 21.*

III. Factum est autem, ut moreretur mendicus, & portaretur ab Angelis in sinum Abrahæ. Mortuus est autem & dives: & sepultus est in inferno. *Luc. 16. ¶. 22.*

ME-

MEDITATIO CLXXV.

*Divitis tormenta, & Lazari
solatia.*

I. **E**levans autem oculos suos, cum esset in tormentis, vidit Abraham à longè, & Lazarum in sinu ejus. Et ipse clamans dixit: Pater Abraham, miserere mei, & mitte Lazarum, ut intingat extremum digiti sui in aquam, & refrigeret linguam meam, quia crucior in hac flamma. *Luc. 16. v. 23. & 24.*

II. Et dixit illi Abraham: Fili, recordare, quia recepisti bona in vita tua, & Lazarus similiter mala: nunc autem hic consolatur, tu verò cruciaris. *Luc. 16. v. 25.*

III. Et in his omnibus, inter nos & vos chaos magnum firmatum est: ut hi, qui volunt hinc transire ad vos, non possint, neque inde huc transmeare. *Luc. 16. v. 26.*

MEDITATIO CXXLVI.

*Divitis cura in inferno de fratribus
suis & suis.*

I. **E**T ait: Rogo ergo te, pater, ut mittas eum in domum patris mei: habeo enim

nam quinque fratres: ut testetur illis, ne & ipsi veniant in hunc locum tormentorum.

Luc. 16. v. 27. & 28.

II. Et ait illi Abraham: Habent Moysen & Prophetas: audiant illos. At ille dixit: Non, pater Abraham: sed si quis ex mortuis ierit ad eos, poenitentiam agent. *Luc. 16. v. 29. 30.*

III. Ait autem illi: Si Moysen & Prophetas non audiunt, neque si quis ex mortuis resurrexerit, credent. *Luc. 16. v. 31.*

MEDITATIO CLXXVII.

Parabola XXIV. Iniqui iudicis & Vidua.

I. Dicebat Iesus & parabolam ad illos, quoniam oportet semper orare, & non deficere, dicens: Iudex quidam erat in quadam civitate, qui Deum non timebat, & hominem non reverebatur. *Luc. 18. Vers. 1. & 2.*

II. Vidua autem quaedam erat in civitate illa, & veniebat ad eum, dicens: Vindica me de adversario meo. Et nolebat per multum tempus. *Luc. 18. v. 3. & 4.*

III. Post hæc autem dixit intra se: Etsi Deum non timeo, nec hominem revereor,

ta-

tamen quia molesta est mihi hæc vidua, vindicabo illam, ne in novissimo veniens fugilet me. *Luc. 18. v. 4. & 5.*

MEDITATIO CLXXVIII.

Expositio precedentis parabole.

I. **A** It autem Dominus : Audite, quid iudex iniquitatis dicit : Deus autem non faciet vindictam electorum suorum clamantium ad se die ac nocte, & patientiam habebit in illis? *Luc. 18. v. 6. & 7.*

II. Dico vobis, quia citò faciet vindictam illorum. Verumtamen filius hominis veniens, putas, inveniet fidem in terra? *Luc. 18. v. 8.*

MEDITATIO CLXXIX.

Parabola XXV. Pharisei & Publicani.

I. **D**ixit Iesus & ad quosdam, qui in se confidebant tanquam justi, & aspernabantur ceteros, parabolam istam : Duo homines ascenderunt in templum, ut orarent : unus Phariseus, & alter publicanus. *Luc. 18. v. 9. & 10.*

II. Phariseus stans, hæc apud se orabat : Deus, gratias ago tibi, quia non sum, sicut

D. N. IESV CHRISTI. 165

ceteri hominum : raptores, iniusti, adulteri :
velut etiam hic publicanus, Ieiuno bis in
sabbato : decimas do omnium, quæ possi-
deo. *Luc. 18. v. 11. & 12.*

III. Et publicanus à longè stans, nole-
bat nec oculos ad cælum levare : sed percu-
tiebat pectus suum, dicens : Deus propitius
esto mihi peccatori. *Luc. 18. v. 13.*

IV. Dico vobis, descendit hic justifica-
tus in domum suam ab illo : quia omnis qui
se exaltat, humiliabitur : & qui se humiliat,
exaltabitur. *Luc. 18. v. 14.*

MEDITATIO CLXXX.

*Parabola XXVI. De operarijs in
vineam conductis.*

I. **D**ixit Iesus discipulis suis parabolam
hanc : Simile est regnum cælorum
homini patrifamilias, qui exijt primo mane
conducere operarios in vineam suam. Con-
ventionem autem factâ cum operarijs ex de-
nario diurno, misit eos in vineam suam.
Matth. 20. v. 1. & 2.

II. Et egressus circa horam tertiam, vidit
alios stantes in foro otiosos, & dixit illis : Ite
& vos in vineam meam : & quod justum
fue-

fuerit, dabo vobis. Illi autem abierunt.
Matth. 20. v. 3. 4. 5.

III. Iterum autem exijt circa sextam,
& nonam horam : & fecit similiter. Circa
undecimam verò exijt, & invenit alios stan-
tes, & dicit illis : Quid hîc statis totâ die otio-
si? Dicunt ei : Quia nemo nos conduxit.
Dicit illis : Ire & vos in vineam meam. *Mat-
thæi 20. v. 5. 6. 7.*

MEDITATIO CLXXXI.

Denarius idem singulis datus.

I. **C**Um serò autem factum esset, dicit do-
minus vineæ procuratori suo : Voca
operarios, & redde illis mercedem, incipi-
ens à novissimis usque ad primos. *Matth.
20. v. 8.*

II. Cùm venissent ergo, qui circa unde-
cimam horam venerant, acceperunt singu-
los denarios. *Matth. 20. v. 9.*

III. Venientes autem & primi, arbi-
trati sunt, quòd plus essent accepturi : ac-
ceperunt autem & ipsi singulos denarios.
Matth. 20. v. 10.

MEDITATIO CLXXXII.

*Murmuratio adversus patrem-
familias.*

ET accipientes murmurabant adversus patrem familias, dicentes: Hi novissimi unâ horâ fecerunt: & pares illos nobis fecisti, qui portavimus pondus diei & æstus.

Matth. 20. v. 11. & 12.

II. At ille respondens, uni eorum dixit: Amice, non facio tibi injuriam: nonne ex denario convenisti mecum? Tolle, quod tuum est, & vade: volo autem & huic novissimo dare, sicut & tibi. Aut non licet mihi, quod volo, facere? an oculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? *Matth. 20. v. 13. 14. 15.*

III. Sic erunt novissimi, primi: & primi, novissimi: multi enim sunt vocati, pauci verò electi. *Matth. 20. v. 16.*

MEDITATIO CLXXXIII.

Parabola XXVII. De decem minis in servos ad negotiandum distributis.

I. **D**ixit Iesus: Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi regnum, & reverti. Vocatis autem decem servis suis, dedit eis decem mnas, & ait ad illos: Negotiamini, dum venio. *Luc. 19. v. 14. & 15.*

II. Cives autem ejus oderant eum: &

misc-

miserunt legationem post illum, dicentes: Nolumus hunc regnare super nos. Et factum est, ut rediret, accepto regno: & iussit vocari servos, quibus dedit pecuniam: ut sciret, quantum quisque negotiatus esset, *Luc. 19. v. 14. & 15.*

III. Venit autem primus, dicens: Domine, mna tua decem mnas acquisivit. Et ait illi: Euge bone serve, quia in modico fuisti fidelis, eris potestatem habens super decem civitates. *Luc. 19. v. 16. & 17.*

IV. Et alter venit, dicens: Domine, mna tua fecit quinque mnas. Et huic ait: Et tu esto super quinque civitates. *Luc. 19. v. 18. & 19.*

MEDITATIO CLXXXIV.

Servus nequam ex ore suo iudicatur.

I. **E**T alter venit, dicens: Domine, ecce mna tua, quam habui repositam in sudario. Timui enim te, quia homo austerus es: tollis, quod non posuisti: & metis, quod non seminasti, *Luc. 19. v. 20. & 21.*

II. Dicit ei: De ore tuo te iudico, serve nequam: sciebas, quod ego homo austerus sum; tollens, quod non posui; & metens, quod non seminavi: & quare non dedisti pe-

cun-

cun
cum
v. 2

I
mna
Et di

Luc.

I

bent

qui

eo.

MI

Par

un

I. F

hodi

spont

tent

I

fimi

ne.

lunt

thez

I

quia

cuniam meam ad mensam, & ego veniens
cum usuris utique exegissem illam? *Luc. 19.*
¶. 22. & 23.

III. Et adstantibus dixit: Auferte ab illo
mnam, & date illi, qui decem mnas habet.
Et dixerunt ei: Domine, habet decem mnas,
Luc. 19. ¶. 24. & 25.

IV. Dico autem vobis, quia: omni ha-
benti dabitur, & abundabit: ab eo autem,
qui non habet, & quod habet, auferetur ab
eo. *Luc. 19. Vers. 26.*

MEDITATIO CLXXXV.

Parabola XXVIII. Duorum filiorum,
unius poenitentis & patri obedientis, alte-
rius fingentis se obedire.

I. **H**omo quidam habebat duos filios, &
accedens ad primum, dixit: Fili, vade
hodie, operare in vinea mea. Ille autem, re-
spondens, ait: Nolo. Postea autem poeni-
tentiâ motus, abiit. *Matth. 21. ¶. 28. & 29.*

II. Accedens autem ad alterum, dixit
similiter. At ille respondens, ait: Eo, domi-
ne. Et non ivit. Quis ex duobus fecit vo-
luntatem patris? Dicunt ei: Primus. *Mat-*
thaei 21. ¶. 30. 31.

III. Dicit illis Iesus: Amen dico vobis,
quia publicani, & meretrices præcedent vos.

H.

in.

in regnum Dei. Venit enim ad vos Ioannes in via iustitiæ, & non credidistis ei: publicani autem, & meretrices crediderunt ei: vos autem videntes nec poenitentiam habuistis postea, ut crederetis ei. *Matth. 21. v. 31. & 32.*

MEDITATIO CLXXXVI.

Parabola XXIX. Locata vinea, cuius conductores occiderunt heri servos & filium.

I. Aliam parabolam audite. *Matth. 21. v. 33.* Cœpit autem dicere ad plebem parabolam hanc. *Luc. 20. v. 9.* Homo erat paterfamilias, qui plantavit vineam, & sepem circumdedit ei, & fodit in ea torcular, & ædificavit turrim, & locavit eam agricolis, & peregre profectus est. *Matth. 21. v. 33. Marc. 12. v. 1.* Et ipse peregre fuit multis temporibus. *Luc. 20. v. 9.*

II. Cùm autem tempus fructuum appropinquasset, *Matth. 21. v. 34.* misit ad agricolas servum, ut ab agricolis acciperet de fructu vineæ. *Marc. 12. v. 2.* Vt de fructu vineæ darent illi. *Luc. 20. v. 10.* Qui apprehensum eum ceciderunt. *Marc. 12. v. 3.* Qui cæsum dimiserunt eum inanem: *Luc. 20. v. 10. vacuum. Marc. 12. v. 3.*

III. Et

D. N. IESV CHRISTI. 171

III. Et iterum misit ad illos alium ser-
vum. *Marc. 12. v. 4.* Addidit alterum ser-
vum mittere: *Luc. 20. v. 11.* & illum in
capite vulneraverunt, & contumelijs affe-
cerunt; *Marc. 12. v. 4.* & dimiserunt inanem.
Luc. 20. v. 11.

IV. Et rursum alium misit. *Marc. 12. v. 5.*
Addidit tertium mittere: qui & illum
vulnerantes ejecerunt. *Luc. 20. v. 12.* Et il-
lum occiderunt; & plures alios: quosdam
cædentes, alios verò occidentes. *Marc. 12.
v. 5.* Agricolæ, apprehensis servis ejus, ali-
um ceciderunt, alium occiderunt, alium ve-
rò lapidaverunt. Iterum misit alios servos
plures prioribus: & fecerunt illis similiter.
Matth. 21. v. 35. & 36.

MEDITATIO CLXXXVII.

Vnici filij trucidatio.

I. **A** Dhuc ergo unum habens filium cha-
rissimum, *Marc. 12. v. 6.* dixit do-
minus vineæ: Quid faciam? mittam filium
meum dilectum: forsitan, cùm hunc vide-
rint, verebuntur. *Luc. 20. v. 13.* Et illum
misit ad eos novissimum, dicens: Quia re-
verebuntur filium meum. *Marc. 12. v. 6.*

II. Agricolæ autem videntes filium

H 2

Matth. 21.

Matth. 21. v. 38. cogitaverunt intra se :
Luc. 20. v. 14. dixerunt intra se, *Matth. 21.*
v. 38. dixerunt ad invicem, *Marc. 12. v. 7.*
 Hic est heres : venite, occidamus eum,
Matth. 21. v. 38. *Marc. 12. v. 7.* *Luc. 20.*
v. 14. ut nostra fiat hereditas, *Luc. 20. v. 14.*
 Et nostra erit hereditas. *Marc. 12. v. 7.* Et
 habebimus hereditatem ejus. *Matth. 21.*
vers. 38.

III. Et apprehensum eum, ejecerunt
 extra vineam : *Matth. 21. v. 39.* & ejectum
 illum extra vineam, occiderunt. *Luc. 20.*
vers. 15. Cum ergo venerit dominus vineæ,
 quid faciet agricolis illis? Ajunt illi : Malos
 malè perdet; & vineam suam locabit alijs
 agricolis, qui reddant ei fructum temporibus
 suis. *Matth. 21. v. 40. & 41.* Veniet, & per-
 det colonos istos, & dabit vineam alijs. *Luc.*
20. v. 16. *Marc. 12. v. 9.* Quo audito, dixe-
 runt illi : Absit. *Luc. 20. v. 16.*

MEDITATIO CLXXXVIII.

Applicatio precedentis Parabole.

I. Ille autem aspiciens eos, ait : Quid est
 Ergo hoc, quod scriptum est? *Luc. 20.*
v. 17. Nunquam legistis in Scripturis? La-
 pidem quem reprobaverunt ædificantes,
 hic factus est in caput anguli. A Domino
 factum.

factum est istud : & est mirabile in oculis nostris? *Matth. 21. v. 42. Marc. 12. v. 10. 11. Luc. 20. v. 17.*

II. Ideo dico vobis, quia auferetur à vobis regnum Dei, & dabitur genti facienti fructus ejus. *Matth. 21. v. 43.* Omnis, qui ceciderit super illum lapidem, conquassabitur : super quem autem ceciderit, comminuet illum. *Luc. 20. v. 18. Matth. 21. v. 44.*

III. Et cum audissent principes sacerdotum & Pharisei parabolas ejus, cognoverunt, quòd de ipsis diceret. *Matth. 21. v. 45.* Et quærebant eum tenere : & timuerunt turbam. *Marc. 12. v. 12.* Quærebant principes sacerdotum, & Scribæ, mittere in illum manus illà horâ : & timuerunt populum : *Luc. 20. v. 19.* quoniam sicut prophetam eum habebant. *Matth. 21. v. 46.* Et relicto eo abierunt. *Marc. 12. v. 12.*

MEDITATIO CLXXXIX.

Parabola XXX. De invitatis ad nuptias filij à Rege.

I. **S**imile factum est regnum cælorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. Et misit servos suos vocare invitatos ad nuptias, & nolebant venire. *Matth. 22. vers. 2. & 3.*

II. Iterum misit alios servos, dicens: Dicite invitatis: Ecce prandium meum paravi: tauri mei & altilia occisa sunt, & omnia parata: venite ad nuptias. Illi autem neglexerunt: & abierunt, alius in villam suam: alius verò ad negotiationem suam. Reliqui verò tenuerunt servos ejus, & contumelijs affectos occiderunt. *Matth. 22. Vers. 4. 5. 6.*

III. Rex autem cùm audisset, iratus est: & missis exercitibus suis, perdidit homicidas illos, & civitatem illorum succendit. *Matth. 22. Vers. 7.*

MEDITATIO CXC.

*Invitantur obvii quique ad nuptias:
discumbens sine veste nuptiali,
ejicitur.*

I. **T**unc ait servis suis: Nuptiæ quidem paratæ sunt; sed qui invitati erant, non fuerunt digni. Ite ergo ad exitus viarum: & quoscumque inveneritis, vocate ad nuptias. *Matth. 22. Vers. 8. & 9.*

II. Et egressi servi ejus in vias, congregaverunt omnes, quos invenerunt, malos & bonos: & impletæ sunt nuptiæ discumbentium. *Matth. 22. Vers. 10.*

III. Intravit autem rex, ut videret discum-

scumbentes : & vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Et ait illi : Amice, quomodo huc intrâsti non habens vestem nuptialem ? At ille obmutuit. *Matth. 22. v. 11. & 12.*

IV. Tunc dixit rex ministris : Ligatis manibus & pedibus ejus, mittite eum in tenebras exteriores : ibi erit fletus, & stridor dentium. Multi enim sunt vocati, pauci verò electi. *Matth. 22. v. 13. & 14.*

Annotatio pro Parabola sequente.

Existimat Ioannes Maldonatus noster, Parabolam sequentem S. Lucae c. 14. à v. 16. esse eandem cum precedente S. Matthaei, quæ in ea non serva verit ordinem historiae. Verius tamen S. Augustinus lib. 2. de consensu Evangelist. cap. 71. S. Gregorius hom. 38. in Evang. S. Thomas, Iansenius, Cornelius à Lapide, & alij censent, aliam esse precedentem Matthaei parabolam à sequente Dicitur Lucae : Vel certè si sit eadem, eam bis aliterque repetitam esse ; conferenti enim utramque plura occurrunt in ijs diversa. Propter nonnullam tamen similitudinem, priori nunc subjiciemus.

MEDITATIO CXCI.

Parabola XXXI. De invitatis ad cœnam magnam. X. Notata.

I. **H**omo quidam fecit cœnam magnam, & vocavit multos. Et misit servum suum horâ cœnæ dicere invitatis, ut venirent, quia jam parata sunt omnia. *Luc. 14. v. 16. & 17.*

II. Et cœperunt simul omnes excusare. Primus dixit ei: Villam emi, & necesse habeo exire, & videre illam: Rogo te, habere me excusatum. Et alter dixit: Iuga boum emi quinque, & eo probare illa: Rogo te, habere me excusatum. *Luc. 14. v. 18. & 19.*

III. Et alius dixit: Vxorem duxi, & ideo non possum venire. Et reversus servus, nunciavit hæc domino suo. Tunc iratus paterfamilias, dixit servo suo: Exi citò in plateas & vicos civitatis, & pauperes, ac debiles, & cæcos, & claudos introduc huc. Et ait servus: Domine, factum est, ut imperâsti, & adhuc locus est. *Luc. 14. v. 20. 21. 22.*

IV. Et ait dominus servo: Exi in vias, & sepes: & compelle intrare, ut impleatur domus mea. Dico autem vobis, quòd nemo

viro-

D. N. IESU CHRISTI. 177
virorum illorum, qui vocati sunt, gustabit
coenam meam. *Luc. 14. v. 23. & 24.*

MEDITATIO CXCII.

*Parabola XXXII. De decem virgini-
bus, quarum quinque prudentes,
quinque fatuæ.*

I. **S**imile est regnum cælorum decem vir-
ginibus: quæ accipientes lampades
suas, exierunt obviam sponso & sponsæ.
Quinque autem ex eis erant fatuæ, & quin-
que prudentes. Sed quinque fatuæ, acce-
ptis lampadibus, non sumpserunt oleum
secum: prudentes verò acceperunt oleum
in vasis suis cum lampadibus. *Matth. 25.
Vers. 1. 2. 3. 4.*

II. Moram autem faciente sponso, dor-
mitaverunt omnes, & dormierunt. Mediâ
autem nocte clamor factus est: Ecce spon-
sus venit, exite obviam ei. Tunc surrexe-
runt omnes virgines illæ, & ornaverunt
lampades suas. *Matth. 25. v. 5. 6. 7.*

III. Fatuæ autem sapientibus dixerunt:
Date nobis de oleo vestro, quia lampades
nostræ extinguuntur. Responderunt pru-
dentes, dicentes: Ne fortè non sufficiat no-
bis & vobis, ite potius ad vendentes, & emi-
te vobis. Dum autem irent emere, venit

H 5 spon-

sponsus : & quæ paratæ erant , intraverunt , cum eo ad nuptias , & clausa est janua. *Matthæi 25. & 8. 9. 10.*

IV. Novissimè verò veniunt & reliquæ virgines, dicentes : Domine, Domine, aperis nobis. At ille respondens, ait : Amen dico vobis, nescio vos. Vigilate itaque, quia nescitis diem, neque horam. *Matth. 25. & 11. 12. 13.* Adde, quæ Christus dixit *Luc. 13. & 25. 26. 27. 28. 29. 30.*

MEDITATIO CXCIII.

Parabola XXXIII. De talentis in servos distributis.

I. **H**omo peregre proficiscens, vocavit servos suos, & tradidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talenta, alij autem duo, alij verò unum, unicuique secundum propriam virtutem : & profectus est statim. *Matth. 25. & 14. & 15.*

II. Abijt autem, qui quinque talenta acceperat, & operatus est in eis, & lucratus est alia quinque. Similiter & qui duo acceperat, lucratus est alia duo. Qui autem unum acceperat, abiens fodit in terram, & abscondit pecuniam domini sui. *Matth. 25. & 16. 17. 18.*

III. Post multum verò temporis venit domi-

D. N. IESV CHRISTI. 175

dominus servorum illorum, & posuit rationem cum eis. Et accedens, qui quinque talenta acceperat, obtulit alia quinque talenta, dicens: Domine, quinque talenta tradidisti mihi: ecce alia quinque superlucratus sum. Ait illi dominus ejus: Euge serve bone, & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam: intra in gaudium domini tui. *Matth. 25. v. 19. 20. 21.*

I V. Accessit autem & qui duo talenta acceperat, & ait: Domine, duo talenta tradidisti mihi, ecce alia duo lucratus sum. Ait illi dominus ejus: Euge serve bone, & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam: intra in gaudium domini tui. *Matth. 25. v. 22. 23.*

MEDITATIO CXCIV.

A servo malo talentum aufertur.

I. **A**ccedens autem & qui unum talentum acceperat, ait: Domine, scio, quia homo durus es; metis, ubi non seminasti; & congregas, ubi non sparsisti: & timens abij, & abscondi talentum tuum in terra: ecce habes, quod tuum est. *Matth. 25. vers. 24. 25.*

II. Respondens autem dominus ejus, dixit ei: Serve male, & piger, sciebas, quia meto,

180 PARABOLÆ CHRISTI.

meto, ubi non semino; & congrego, ubi non sparsi: oportuit ergo te committere pecuniam meam numularijs, & veniens ego recepissem utique, quod meum est, cum usura. *Matth. 25. v. 26. & 27.*

III. Tollite itaque ab eo talentum, & date ei, qui habet decem talenta. Omni enim habenti dabitur, & abundabit: ei autem qui non habet, & quod videtur habere, auferetur ab eo. Et inutilem servum eijcite in tenebras exteriores. Illic erit fletus, & stridor dentium. *Matth. 25. v. 28. 29. 30.*

Annotatio pro precedente Parabola.

Similis est hac Parabola illi, quam recenset Lucas cap. 19. à versu 12. de decem ministris distributis; sed in nonnullis discrepat. Alio enim tempore, fine, ac modo dicta est à Christo. Illa nimirum Luca dicta est ante Dominicam Palmarum: hac vero post eam, scilicet feriâ tertiâ. Vnde S. Chrysostomus, Euthymius, Iansenius, alij censent, diversas esse Parabolas, hanc Matthæi, & illam Luca. Ego existimo, unam esse, sed bis ac diversimode repetitam, ut facile patet utramq; consideranti.